

Sách Gióp [2]

Sách Gióp (G 32,1–42,17)

1 Ba người này thôi không trả lời ông Gióp, vì họ nghĩ ông là người công chính. 2 Nhưng ông Ê-li-hu, con ông Ba-rác-ên, người Bút, thuộc thị tộc Ram đã nổi giận với ông Gióp, vì ông này dám cho mình công chính hơn Thiên Chúa. 3 Ông Ê-li-hu cũng nổi giận với ba người bạn vì họ đã không tìm được câu trả lời nào đáp lại ông Gióp, mà còn lên án Thiên Chúa nữa.

4 Đang khi họ tranh luận với ông Gióp, thì ông Ê-li-hu chờ, vì họ nhiều tuổi hơn ông. 5 Nhưng khi thấy ba người không còn thốt ra câu trả lời nào nữa, thì ông Ê-li-hu nổi giận. 6 Ông Ê-li-hu, con ông Ba-rác-ên, người Bút, lên tiếng nói :

Tôi là một người trẻ, còn các ông là những người già,

vì thế, tôi ngại ngùng sợ hãi
không dám bày tỏ sự hiểu biết của tôi với các ông.

7 Tôi tự nhủ : "Kẻ già mới có quyền ăn nói, người cao tuổi mới dạy lẽ khôn ngoan."

8 Nhưng thực ra sinh khí trong con người, tức hơi thở của Đấng Toàn Năng, mới làm cho hiểu biết.

9 Không phải tuổi tác làm cho người ta được khôn ngoan, và chưa chắc người già cả đã phân biệt được phải trái.

10 Vì thế tôi nói : "Xin hãy nghe tôi, tôi đây sẽ bày tỏ sự hiểu biết của mình."

11 Nay tôi đã chờ đợi lời lẽ của các ông, đã mở tai nghe các ông lý luận ; đang lúc các ông tìm tòi chữ nghĩa.

12 Tôi đã chú ý theo dõi các ông, nhưng chẳng ai bắt bẻ được ông Gióp, không người nào đối đáp nổi lời lẽ của ông.

13 Vậy các ông đừng nói : "Chúng tôi đã tìm được khôn ngoan, chính Thiên Chúa dạy dỗ chúng tôi chứ không phải người phạm !"

14 Tôi sẽ không chuẩn bị lời lẽ, không theo kiểu các ông mà trả lời ông Gióp.

15 Họ sững sờ, không trả lời nữa, họ không có đủ lời.

16 Tôi chờ đợi vì họ không nói, họ ngưng lại và không trả lời nữa.

17 Đến lượt tôi, tôi sẽ trả lời, phần tôi, tôi sẽ bày tỏ sự hiểu biết của tôi.

18 Quả thật, tôi đầy ứ lời lẽ, thần khí ở trong tôi thúc giục tôi nói.

19 Phải, lòng dạ tôi như rượu ứ đầy, làm nứt vỡ các bầu da mới.

20 Tôi muốn nói cho lòng vui nhẹ, nên mở miệng cất tiếng trả lời.

21 Tôi sẽ không về phe ai cả, cũng chẳng tâng châng bóc một người nào.

22 Tôi đâu biết tâng bốc ; chẳng vậy, Đấng đã làm ra tôi sẽ cất tôi đi trong khoảnh khắc.

33 1 Nay ông Gióp, xin nghe tôi ngỏ lời, xin lắng nghe mọi lời lẽ của tôi.

2 Giờ đây tôi mở miệng, lưỡi tôi thốt nên lời.

3 Lòng dạ ngay thẳng của tôi trào ra lời uyên bác,

môi miệng tôi nói lên chân lý tinh tuyền.

4 Sinh khí của Thiên Chúa đã làm ra tôi, hơi thở của Đấng Toàn Năng đã cho tôi được sống.

5 Nếu có thể, ông trả lời tôi xem, cứ phi bác tôi và giữ vững lập trường.

6 Nay, đối với Thiên Chúa, tôi đây cũng như ông,

tôi được nắn ra từ đất sét.

7 Sự kinh hoàng của tôi không làm ông sợ hãi và tay tôi không đè nặng trên ông.

8 Ông đã nói rõ vào tai tôi, tôi vẫn còn nghe văng vẳng lời ông nói :

9 "Tôi trong sạch, không phạm tội bất trung, tôi tinh tuyền, chẳng hề vương tội lỗi.

10 Nhưng Thiên Chúa đã tìm cơ hại tôi,
coi tôi như thù địch của Người.

11 Người lấy xiềng cùm chân tôi lại
và canh chừng mọi nẻo tôi đi."

12 Vậy, tôi xin trả lời : trong vấn đề này, ông
không có lý,
bởi vì Thiên Chúa cao cả hơn phạm nhân.

13 Tại sao ông lại tranh tụng với Người ?
Vì Người đâu phải trả lễ về các việc Người
làm.

14 Thiên Chúa nói một lần, rồi nói thêm lần nữa,
nhưng người ta chẳng để ý lưu tâm.

15 Đang đêm, trong giấc mộng, xảy ra một thị
kiến,
khi một giấc ngủ mê ập xuống trên người
phàm,
lúc họ thiếp đi trên giường ngủ.

16 Bấy giờ Người mở tai cho phạm nhân,
làm cho họ sợ hãi vì những lời cảnh cáo,
17 để kéo họ xa những việc đã làm
giúp họ tránh được thói kiêu căng,
18 giữ linh hồn khỏi sa vào vực thẳm,
cứu sinh mạng khỏi rơi xuống đường hầm.

19 Người dùng cơn đau trên giường mà giáo dục
họ,
làm cho xương cốt run rẩy không ngừng.

20 Họ sống mà không còn thiết ăn,
cao lương mỹ vị cũng chẳng màng.

21 Thân hình họ trông thật là thiếu não, chỉ còn
da bọc xương.

22 Sinh mạng họ gần kề miệng hố,
tuy còn sống mà như đã tiêu vong.

23 Nếu bấy giờ bên họ có một sứ giả,
một người bảo trợ được chọn trong muôn
người,
để bảo cho con người biết bổn phận của họ.

24 Người ấy xót thương họ và van xin :
"Xin Ngài tha cho nó khỏi xuống mồ, tôi đã tìm
ra giá chuộc."

25 Da thịt họ tươi tắn như thời trai trẻ,
họ mạnh mẽ như lúc còn thanh niên.

26 Họ khẩn cầu Thiên Chúa và Người thương
cảm,
cho họ mừng vui chiêm ngưỡng nhan Người,
cho thiên hạ thấy rằng họ công chính.

27 Họ cất tiếng ca giữa người phạm và nói :
"Tôi đã phạm tội và lỗi đức công minh,
nhưng Người lại không xử với tôi như tôi
đáng tội.

28 Người đã tha cho tôi khỏi sa xuống hố
và cho được sống để nhìn thấy ánh quang."

29 Đó là tất cả mọi việc Thiên Chúa làm cho
người ta
hai lần rồi ba lần,
30 để lôi kéo họ lên khỏi hố,
cho nhìn thấy ánh sáng cõi nhân sinh.

31 Này ông Gióp, xin lắng tai nghe,
im lặng đi để tôi lên tiếng nói.

32 Nếu ông có lời nào, xin đối đáp lại tôi,
ông cứ nói vì tôi thích nghe ông biện bạch ;
33 nếu không, xin ông nghe tôi nói,
lẳng lặng mà nghe tôi dạy lẽ khôn ngoan.

34 1 Ông Ê-li-hu lên tiếng nói :
2 Hỡi các nhà khôn ngoan, xin nghe lời tôi nói,
hỡi các bậc thông thái, xin vui lòng lắng tai :
3 vì như tai thắm định lời lẽ, và như lưỡi thưởng
thức món ăn,
4 thì chúng ta hãy phân biệt điều nào là phải
và điều nào là tốt giữa chúng ta.

5 Quả thật, ông Gióp nói : "Tôi là người công
chính,
thế mà Thiên Chúa lại gạt bỏ sự chính trực
của tôi ;
6 tôi ăn ở chính trực mà lại bị coi là dối trá,
tôi bị bắn trọng thương mặc dù không phạm
tội."

7 Ai là người can đảm như ông Gióp
uống lời chế nhạo như nước lã,
8 đồng hành với bọn làm điều bất công
và cùng đi với phường gian ác ?

9 Ông ấy nói : Người ta chẳng được lợi gì
khi sống thân tình với Thiên Chúa !

10 Vì thế, hỡi những người biết phân biệt phải
trái,
xin nghe tôi : không đời nào Thiên Chúa làm
sự dữ,
Đấng Toàn Năng chẳng làm chuyện bất công
bao giờ !

11 Thật vậy, Người trả cho phạm nhân xứng với
việc họ làm,
và xử với mỗi người tùy theo cách họ sống.

12 Quả thật, Thiên Chúa không làm điều dữ,
Đấng Toàn Năng không bẻ quặt lẽ công minh.

13 Ai trao cõi đất cho Người gìn giữ,
ai đặt Người trông coi toàn cõi địa cầu ?

14 Nếu Người muốn rút sinh khí lại và quy tụ hơi
thở về mình,
thì mọi sinh vật sẽ tắt thở cùng một lúc
và phạm nhân sẽ trở về cát bụi.

16 Nếu ông là người hiểu biết, xin hãy nghe điều
này,
xin lắng tai nghe lời tôi nói đây.

17 Người ghét lẽ công bình, làm sao cai trị nổi ?
Ông có dám lên án Đấng Công Chính, Đấng
Toàn Năng ?

18 Chính Người gọi vua chúa là "quân vô lại",
kêu vương hầu là "phường gian ác" !

19 Người không về phe với hàng thủ lãnh,
không trọng người giàu, khinh kẻ nghèo,
vì tất cả đều là công trình do tay Người tạo
tác.

20 Nửa đêm, họ lăn ra chết bất thình lình,
dân chúng nổi dậy và họ phải tiêu vong,
chẳng cần ai ra tay mà bạo chúa vẫn bị loại
bỏ.

21 Thiên Chúa để mắt trông
mọi đường đi nước bước của con người.

22 Bóng tối có dày đặc đến đâu
cũng không thể làm nơi ẩn núp cho phường
gian ác.

23 Vì Thiên Chúa không hề ấn định

nơi phạm nhân phải đến để hầu toà.

24 Người lật đổ kẻ quyền thế mà không cần điều
tra
và đặt kẻ khác lên thay thế.

25 Chính vì Người biết việc chúng làm,
chỉ nội một đêm, chúng bị Người lật đổ và
giã nát.

26 Như phường tội lỗi, chúng bị Người bạt tai
giữa thanh thiên bạch nhật.

27 Chỉ vì chúng đã chẳng đi theo Người,
không chủ tâm theo đường Người vạch sẵn,
khiến cho tiếng kêu của những kẻ hèn yếu,
của những kẻ khốn cùng
đã vọng lên tới Chúa, và Người đã lắng nghe.

29 Nhưng nếu Người cứ thản nhiên không đáp
lại,
ai lên án được Người,
nếu Người ẩn mặt đi, nào có ai nhìn thấy ?
Tuy nhiên, Người vẫn chăm sóc mỗi dân tộc,
mỗi cá nhân,

30 không để cho kẻ gian ác cầm quyền,
chẳng để cho ai đưa dân vào bẫy.

31 Nhưng nếu có người thưa với Thiên Chúa :
"Con xin nhận tội, điều gian ác, con sẽ không
dám làm.

32 Xin chỉ cho con điều con không thấy,
nếu con đã bắt công, con sẽ không tái phạm."

33 Vậy theo ông nghĩ, liệu Người có trừng phạt
hay không ?
Tôi biết ông chẳng thiết tha gì,
nhưng chính ông phải chọn, chứ không phải
tôi ;
vì thế, ông biết được điều gì, xin cứ nói.

34 Những người biết điều hay lẽ phải
cũng như các bậc khôn ngoan đang nghe tôi,
tất cả đều sẽ nói :

35 "Ông Gióp này ham nói mà chẳng hiểu gì,
lời lẽ của ông chẳng khôn ngoan gì cả.

36 Mong sao ông Gióp cứ phải chịu thử thách
đến cùng,
vì ông đã trả lời như phường gian ác :

37 đã phạm bao tội lỗi, ông lại còn bắt trung, nhìn chúng ta, ông vỗ tay cười nhạt và gia tăng lời chống báng Thiên Chúa."

35 1 Ông Ê-li-hu lại lên tiếng nói :

2 Ông tưởng mình chính trực hay sao khi nói rằng : "Tôi công chính hơn Thiên Chúa"

3 hay khi nói : "Nếu tôi không phạm tội, có hệ chi đến Ngài hay ích gì cho tôi ?"

4 Chính tôi sẽ trả lời cho ông và cho các bạn ông cùng một lúc.

5 Hãy nhìn lên bầu trời mà ngắm xem : các tầng mây cao hơn ông biết mấy !

6 Giả như ông phạm tội, ông làm chi được Người, ông gia tăng tội ác, có hại được Người không ?

7 Nếu ông công chính, ông đem lại chi cho Người, liệu Người sẽ nhận được gì từ tay ông ?

8 Tội ác của ông chỉ hại cho loài người, lòng đạo của ông chỉ lợi cho phàm nhân.

9 Bị ức hiếp dã man, người ta rên rỉ và van xin khi bị kẻ cường quyền đàn áp.

10 Nhưng chẳng ai buồn hỏi : "Thiên Chúa ở đâu rồi, Người là Đấng đã tạo thành tôi, đã làm vọng lên bao ca khúc giữa đêm trường,

11 Người là Đấng cho chúng ta hiểu biết hơn dã thú, khôn ngoan hơn chim trời ?"

12 Bấy giờ nghe kêu cứu, Người cũng không đáp lại, vì kẻ gian ác vẫn còn ngạo mạn kiêu căng.

13 Thật là công dã tràng : Thiên Chúa chẳng hề nghe, Đấng Toàn Năng không thấy.

14 Người lại càng không trả lời ông

ông, khi ông nói : ông không thấy Người, và sau khi trình bày với Người vụ kiện của ông,

ông vẫn luôn chờ đợi ;

15 hay khi ông nói : Người không vì giận mà trừng phạt,

âu cũng là vì Người chẳng quan tâm đến tội phản trắc của loài người.

16 Tôi nghĩ rằng : ông Gióp mở miệng nói chuyện không đâu, vì thiếu hiểu biết mà dài dòng văn tự.

36 1 Ông Ê-li-hu lại nói :

2 Kiên nhẫn thêm chút nữa, tôi sẽ chỉ cho ông, vì tôi chưa cạn lời biện hộ cho Thiên Chúa.

3 Tôi sẽ dùng hiểu biết thời xa xưa truyền lại để biện minh cho Đấng dựng nên tôi.

4 Quả thật, lời lẽ của tôi không mảy may gian dối ;

người đang ở bên ông là một người hiểu nhiều biết rộng.

5 Nay, Thiên Chúa toàn năng chẳng khinh thường ai cả,

Người toàn năng, trí tuệ khôn lường.

6 Người không để cho kẻ gian tà được sống, Người xử công minh với ai nghèo hèn, để mắt trông nom người chính trực.

Người đặt các vua lên ngai vàng, cho họ được cầm quyền mãi mãi.

Nhưng rồi họ tự cao tự đại,

8 nên đã bị xiềng xích gông cùm, bị trói buộc trong lửa than khốn quẫn.

9 Bấy giờ, Người tỏ cho họ biết việc họ làm, và tội ác họ phạm do lòng kiêu căng.

10 Người mở tai cho họ nghe lời cảnh cáo, truyền cho họ phải từ bỏ tội ác đã làm.

11 Nếu họ lắng nghe và tuân giữ, ngày đời của họ sẽ dư đầy hạnh phúc, tháng năm của họ sẽ chan chứa niềm vui.

12 Nếu không nghe lời, họ sẽ sa xuống hố, vì không hiểu biết, họ sẽ phải tiêu vong.

13 Những kẻ gian ác lòng đầy giận dữ,
có bị xiềng xích, cũng chẳng kêu cầu Người,
14 đời họ sẽ lụi tàn giữa tuổi thanh xuân,
mạng họ tiêu vong vì bọn trai điếm.
15 Nhưng Thiên Chúa dùng cái nghèo để giải
thoát người nghèo,
dùng khổ đau mà mở mắt họ.
16 Cũng thế, Người sẽ kéo ông khỏi cảnh khốn
cùng,
cho ông được an nhàn, hết bị tù túng.
Bàn ăn của ông sẽ đầy cao lương mỹ vị.
17 Ông sẽ đứng ra xét xử bọn ác nhân,
chúng sẽ bị trừng trị đích đáng.
18 Hãy coi chừng, đừng để cho mình bị giàu
sang mê hoặc
hay bị lung lạc vì quà cáp bạc tiền.
19 Kẻ giàu người nghèo, kẻ mạnh người yếu,
ông hãy xử như nhau.
20 Cũng đừng ức hiếp người xa lạ
để cất nhắc họ hàng thân thích.
21 Hãy coi chừng, đừng trở lại làm điều bất
công,
chính vì điều đó mà ông phải khốn quẫn.
22 Hãy xem : Thiên Chúa cao cả khi bày tỏ
quyền năng,
tôn sư nào sánh được với Người ?
23 Đường lối của Người, ai bắt bẻ nổi ?
Ai nói được rằng : "Ngài xử sự bất công !"
24 Việc Người làm, phạm nhân không ngớt lời ca
tụng,
thì ông hãy nhớ mà chúc tụng tán dương.
25 Việc Người làm, phạm nhân chiêm ngắm,
hết mọi người đều nhìn thấy từ xa.
26 Hãy xem : Thiên Chúa cao vợi, làm sao ta
hiểu thấu,
ai đếm nổi năm tháng của Người ?
27 Các giọt nước mưa, Người gom góp lại,
rồi đem nghiền nát thành sương mù.
28 Các tầng mây đổ mưa xuống, trên phạm nhân
hết thấy.

29 Nhưng nào ai hiểu được đường mây giăng
mắc,
hiểu được tiếng sấm phát ra từ lều trướng
của Người ?
30 Hãy xem : Người giải sáng chung quanh
và bao trùm nền móng biển cả.
31 Quả thật, Người dùng nước mà nuôi dưỡng
chư dân
cho họ có lương thực dồi dào.
32 Người giấu tia chớp trong tay, chỉ cho nó mục
tiêu phải đánh.
33 Sấm sét rền vang loan báo Người hiện diện,
bão bùng giông tố cho biết Người nổi trận lôi
đình.
37 1 Chính vì thế mà tim tôi run lẩy bẩy,
như thể muốn nhảy tung ra ngoài.
2 Hãy lắng nghe tiếng Người gầm thét
và tiếng Người mở miệng thì thầm.
3 Khắp chín tầng trời, Người khiến sấm ầm
vang
và cho chớp loé cả mười phương đất.
4 Phía sau Người, một tiếng gầm vang dội,
Người nổi sấm, dõng dạc oai hùng.
Tiếng Người phán ra, chúng không chần chừ
nữa.
5 Thiên Chúa cho nổi sấm mà loan báo những
kỳ công,
Người thực hiện những việc lớn lao ta không
hiểu thấu.
6 Người ra lệnh cho tuyết : "Sa xuống đất đi !"
Rồi bảo với mưa rào : "Roi cho nặng hạt !"
7 Người trói tay hết mọi người phạm
để ai nấy nhận ra công trình Người thực hiện.
8 Muông thú trở về hang, và nghỉ yên tại đó.
9 Từ phương nam, gió lốc ào ào thổi
và từ phương bắc gió lạnh tràn về.
10 Thiên Chúa thở hơi, làm nên băng giá,
khiến cho mặt nước đông đặc lại.
11 Người dùng hơi nước tạo thành mây,
và từ mây, Người làm cho chớp loé.

12 Mây lang thang, xoay đủ mọi chiều,
theo đúng chương trình Người hoạch định,
để trên toàn cõi đất chúng thực thi mọi lệnh
Người truyền.

13 Người sai mây đi, có khi để trừng phạt, có khi
nhằm giáng phúc.

14 Này ông Gióp, xin hãy lắng tai nghe,
bao kỳ công của Thiên Chúa,
ông hãy đứng lên và ngắm xem cho kỹ.

15 Liệu ông có biết Thiên Chúa xếp đặt như thế
nào,
Người khiến mây toả sáng làm sao ?

16 Và liệu ông có biết làm sao mây lơ lửng được
giữa trời,
há đó chẳng phải là kỳ công của bậc thầy
uyên bác ?

17 Này, khi xứ sở im lìm dưới ngọn gió nam,
khiến áo quần của ông nên quá nóng,

18 thì liệu ông có làm được như Người là cán
cho mây dẹp lại
như tấm gương bằng kim loại cứng được
không ?

19 Xin chỉ cho chúng tôi thấy rõ
điều chúng tôi sẽ thừa lại với Người.
Thà rằng chúng tôi đừng tranh luận nữa
vì chúng tôi tối tăm mê muội quá.

20 Lời tôi nói, liệu có ai thuật lại cho Người ?
Có ai lên tiếng nói, liệu Người có được thông
báo chẳng ?

21 Giờ đây, không ai nhìn thấy ánh sáng nữa
vì đã bị mây che khuất,
nhưng chỉ cần một cơn gió thoảng là mây bị
xua tan,

22 và từ phương bắc, xuất hiện một vùng sáng
huy hoàng.
Thiên Chúa đầy oai phong lắm liệt.

23 Người là Đấng Toàn Năng, ta chẳng sao
vươn tới,
Người cao cả, vì Người hùng mạnh và công
minh.
Người quyền năng, vì Người chính trực,
nhưng chẳng áp bức ai.

24 Vì thế, mọi phàm nhân đều kính sợ Người.
Nhưng Người không để ý
đến những kẻ tưởng mình khôn ngoan.

38 1 Bấy giờ, giữa cơn bão táp, ĐỨC CHÚA lên tiếng
trả lời ông Gióp như sau :

2 Ai là kẻ dám dùng những lời thiếu khôn ngoan
hiểu biết,
để làm cho kế hoạch của Ta ra tối tăm khó
hiểu ?

3 Như dững sĩ, hãy thắt chặt đai lưng,
Ta sẽ tra hỏi ngươi và ngươi hãy trả lời.

4 Ngươi ở đâu khi Ta đặt nền móng cho đất ?
Nếu ngươi thông hiểu thì cứ nói đi !

5 Ai đã định kích thước cho đất,
ai đã chăng dây đo, ngươi biết mà !

6 Để của nó, lấy chi làm điểm tựa, đá góc của
nó, ai đã đặt cho,

7 khi các vì sao ban sáng đang hoà tấu nhịp
nhàng
và hết mọi con cái Thiên Chúa cùng rập tiếng
tung hô ?

8 Cửa đại dương, ai ra tay khép lại
khi nước tuôn trào từ đáy vực sâu,

9 khi Ta giăng mây làm áo nó mặc,
phủ sương mù làm tã che thân ?

10 Đường ranh giới của nó, chính Ta vạch sẵn,
lại đặt vào nơi cửa đóng then cài ;

11 rồi Ta phán : "Ngươi chỉ tới đây thôi,
chớ không được tiến xa hơn nữa,
đây là nơi các đợt sóng cao phải vỡ tan tành
!"

12 Trong cả đời ngươi, đã có lần nào
ngươi từng ra lệnh cho buổi sáng,
chỉ định vị trí cho hừng đông,

13 để hừng đông nắm chắc mười phương đất,
giữ cho sạch hết bọn gian tà ?

14 Bấy giờ, đất thay màu đổi sắc
tựa màu đất sét dùng làm ấn niêm phong,
và muôn loài xuất hiện tựa tấm áo lộng lẫy
huy hoàng.

15 Nhưng ác nhân thấy mình mất đi ánh sáng,
cánh tay từng tung hoành, nay bị bẻ gãy.

16 Có bao giờ người đã đến tận nguồn biển cả
và lang thang ở đáy vực sâu ?

17 Có ai từng mở cho người lối vào âm phủ
và người thấy được cửa dẫn tới âm ty ?

18 Có khi nào người hiểu mặt đất rộng chừng
nào ?
Nếu người biết hết mọi điều đó thì cứ nói đi !

19 Con đường nào dẫn đến nơi ở của ánh sáng,
đâu là nơi bóng tối cư ngụ,
20 để người đưa nó đến miền nó ở,
và nhận ra đường về nhà nó ?

21 Điều này, hẳn người biết rõ,
vì khi ấy, người đã chào đời,
và đời người đã qua bao năm tháng !

22 Có bao giờ người vào kho chứa tuyết,
hay đã thấy kho mưa đá ở đâu ?

23 Những thứ đó, Ta để dành cho thời khôn
quần,
cho những ngày loạn lạc chiến tranh.

24 Ánh sáng tỏa ra theo hướng nào,
trên mặt đất, gió đông thổi về đâu ?

25 Ai đã xẻ mương cho nước lũ, vạch đường
cho sấm chớp,

26 khiến mưa rơi xuống miền đất không người,
xuống sa mạc không một ai ẩn náu,
27 làm ướt đẫm nơi khô cháy tiêu điều,
khiến cỏ xanh mọc lên tươi tốt ?

28 Thử hỏi mưa có cha không,
những giọt sương mai, ai đã sinh ra chúng ?

29 Băng đá phát sinh từ bụng dạ nào ?
Sương muối trên trời, ai đã sinh ra,
30 khi nước đông lại như đá tảng
và mặt vực thẳm trở nên rắn chắc ?

31 Liệu người có cột được chòm Sao Mão,
có mở được dây Lạp Hộ hay chăng ?

32 Liệu người có làm được cho chòm sao Tất
mọc đúng thời đúng buổi,
có dẫn được Hùng Tinh cùng bầy con của nó
?

33 Liệu người có biết được quy luật của trời,
có ấn định được ảnh hưởng của trời đối với
đất ?

34 Liệu tiếng người có vọng thấu tầng mây,
khiến trên người cả khối nước trời đổ xuống ?

35 Liệu người ra lệnh, chớp có phóng đi,
và nói với người : "Chúng em có mặt !"

36 Ai làm cho cò lừa khôn ngoan,
ai ban trí tuệ cho gà trống ?

37 Ai đủ khôn ngoan để đếm mây trời,
ai nghiêng cho vò nước trời đổ xuống,
38 khiến cho bụi đất quện thành bùn
và các tảng đất cùng dính lại ?

39 Liệu người có sẵn được mỗi cho sự tử cái,
có làm dịu được cơn đói của sự tử con,
40 khi chúng thu mình lại trong hang
hay nằm mai phục trong rừng vắng ?

41 Ai cung cấp thức ăn cho loài quạ,
khi đám quạ con kêu lên Thiên Chúa
và lang thang đây đó vì thiếu của ăn ?

39 1 Người có biết mùa sơn dương sinh nở,
có nhìn thấy nai mẹ đẻ con ?

2 Người có biết chúng mang thai mấy tháng,
và biết được mùa chúng sinh nở ?

3 Chúng ngồi xổm, sinh một bầy con, trút bỏ
cơn đau đớn.

4 Bầy con mạnh mẽ, lớn lên giữa đồng hoang,
rồi bỏ bầy, không trở về với mẹ.

5 Ai đã trả tự do cho ngựa vằn,
ai đã cởi dây cột lừa hoang ?

6 Chính Ta ban cho nó sa mạc khô cằn làm nhà
ở,
đồng chua nước mặn làm chỗ dung thân.

7 Nó chế nhạo nơi phố phường huyền ảo,
chẳng nghe lời quát tháo của người cai.

8 Nó rảo khắp núi đồi, nơi nó đang sinh sống
để tìm kiếm cỏ non.

9 Liệu trâu rừng có muốn phục vụ người,
có chịu qua đêm bên máng cỏ người làm ?

10 Liệu người có buộc được dây vào cổ nó mà bắt nó đi cày,
và liệu nó có chịu đi theo người cày bừa dưới thung lũng ?

11 Liệu người có tin nó vì sức nó mạnh,
để giao cho nó những công việc nặng nề ?

12 Người có nghĩ rằng nó sẽ trở lại
và đem lúa về sân phơi của người không ?

13 Cánh đà điều võ nhanh, nhưng không sao sánh nổi
với cánh loài chim hạc, chim ưng.

14 Khi nó bỏ trứng lại trên đất,
phó mặc cho cát bụi nóng ran,
15 mà quên rằng có thể có bàn chân giẫm nát,
hay một con thú rừng giày đạp.

16 Nó xử tệ với con, như chúng không phải là con của mình ;
có vất vả luống công, nó cũng không tiếc nuôi.

17 Vì Thiên Chúa không chịu ban cho nó khôn ngoan,
và không chia cho nó phần trí tuệ.

18 Nhưng đến hồi cất cánh tung bay,
nó coi thường ngựa phi và người cưỡi.

19 Có phải người làm cho ngựa được mạnh sức choàng lên cổ nó một cái bờm
20 làm cho nó nhảy được như châu chấu ?
Tiếng nó hí vang, gây kinh hoàng táng đờm.

21 Nó lấy chân bới đất,
tự hào vì sức mạnh, nhắm phía trước lao mình,
chẳng màng chi vũ khí.

22 Nó coi thường sợ hãi, bất chấp cả khiếp kinh,
trước mũi gươm, nhất định không lùi bước.

23 Trên đầu nó, tên bay vùn vụt, giáo và lao sáng quắc.

24 Giận điên lên, nó nuốt chửng không gian,
nghe tiếng kèn thúc quân, nó không cảm mình nổi.

25 Mỗi lần kèn thúc, nó kêu : A ha !
Từ đằng xa, nó đã đánh hơi được mùi chinh chiến,

nghe được tiếng tướng lãnh quát vang và tiếng hò xung trận.

26 Có phải nhờ trí tuệ của người mà bồ câu bay được,
sải cánh hướng về phương nam ?

27 Có phải vì người ra lệnh mà chim bằng bay lên
tìm nơi cao chót vót mà làm tổ ?

28 Nó chọn hang hốc làm nơi ẩn mình
và nghỉ đêm trong khe núi đá.

29 Từ chòm núi cao, nó rình mồi, đôi mắt nhìn xa.

30 Bầy con của nó uống máu đến say sưa ;
xác chết ở đâu là nó ở đó.

40 1 Bấy giờ, ĐỨC CHÚA lên tiếng trả lời ông Gióp :
2 Hỏi rằng kẻ tranh luận với Đấng Toàn Năng,
có gì để chỉ trích,
và kẻ kêu trách Thiên Chúa, có gì để trả lời ?

3 Ông Gióp thưa lại ĐỨC CHÚA :
4 Vâng, con đây tầm thường bé nhỏ, biết nói chi để trả lời Ngài ?
Con sẽ đưa tay lên che miệng.
5 Đã nói một lần rồi, con không lặp lại nữa,
có nói lần thứ hai, cũng chẳng thêm được gì !

6 Bấy giờ, giữa cơn bão táp, ĐỨC CHÚA lên tiếng trả lời ông Gióp :
7 Hãy thắt chặt đai lưng như dũng sĩ,
Ta sẽ tra hỏi người, và người hãy trả lời.
8 Phán quyết của Ta, phải chẳng người cố tình phá bỏ,
lên án Ta để biện minh cho mình ?
9 Tay người có mạnh như tay Thiên Chúa,
tiếng người có vang như tiếng sấm của Người ?
10 Hãy lấy quyền uy cao cả làm đồ trang sức,
lấy oai phong lẫm liệt làm áo che thân.
11 Hãy trút cơn thịnh nộ lôi đình,
trừng đôi mắt hạ đũa kiêu căng.

12 Hãy giương cặp mắt hạ nhục phường kiêu hãnh,
và đập tan tại chỗ bọn ác nhân.

13 Hãy đem cả bọn vùi dưới cát,
giam hết cả lũ trong nhà tù.

14 Bấy giờ chính Ta sẽ ca tụng người,
vì tay phải người sẽ giúp người chiến thắng.

Con thú Bơ-hê-mốt

15 Kìa xem con thú Bơ-hê-mốt,
Ta dựng nên nó như đã dựng nên người, nó ăn cỏ như bò.

16 Hãy nhìn nó đi : lưng mạnh mẽ, bụng rắn chắc,

17 đuôi vươn dài tựa cây bá hương, gân đùi quán chằng chịt,

18 xương cốt tựa ống đồng, tứ chi như thanh sắt.

19 Nó quả là tác phẩm tuyệt vời
trong các công trình Thiên Chúa dựng nên ;
nhưng Đấng Sáng Tạo lại trao gươm cho nó,

20 vì núi non cung cấp cho nó cỏ ăn
và mọi dã thú nô đùa ở đó.

21 Nó nằm dưới đám sen, trong lùm sậy, dưới đầm lầy.

22 Nó được sen lấy bóng chở che,
và liễu ven suối rủ ngành bao bọc.

23 Nay, sông có tràn bờ, nó cũng không nao núng,
sông Gio-đan có dâng lên tới mồm, nó vẫn cứ thần nhiên.

24 Ai có thể chop được mắt nó
và lấy giáo xuyên thủng mũi nó được ?

25 Liệu người có thả câu bắt được con Giao Long,
lấy dây buộc lưỡi nó,
26 dùng cây sậy xỏ vào lỗ mũi,
lấy móc câu chọc thủng xương hàm ?

27 Liệu nó có tha thiết van nài người,
dùng những lời dịu dàng mà nói ?

28 Liệu nó có lập giao ước với người,
người có mãi mãi nhận nó làm tôi tớ ?

29 Liệu người có đùa với nó như với loài chim,
hay nhốt nó lại làm trò chơi cho con gái nhỏ ?

30 Đồng nghiệp của người có thuận tình bán nó
hay đem xẻ thịt chia phần giữa đám con buôn ?

31 Liệu người có lấy đồng đâm da nó lỗ chỗ,
và phóng lao chọc nó thủng đầu ?

32 Cứ thử đặt tay lên mình nó,
chỉ cần nhớ lại cuộc giao tranh thôi,
người sẽ không còn dám chiến đấu nữa !

41 1 Nay, hy vọng thắng nó chỉ là ảo mộng,
chỉ thấy nó thôi là đã rụng rời,

2 chẳng ai gan đến độ khiêu khích nó,
đối diện với nó, chẳng ai đứng vững.

3 Ai đến gần nó mà yên lành được ?
Dưới gầm trời này, không có một ai !

4 Các phần chi thể của nó, Ta không nói đến
làm sao được !

Sức mạnh vô song của nó, Ta sẽ kể ra.

5 Vạt áo trước của nó, ai dám vén lên,
áo giáp kếp của nó, ai đã chui vào ?

6 Hàm của nó, ai đã mở ra ?
Chung quanh răng nó, toàn là kinh hãi.

7 Lưng của nó tựa lớp lớp khiên che,
dính chặt vào nhau như được đóng ấn.

8 Chúng xếp khít vào nhau, khiến gió không sao lọt qua nổi.

9 Chúng dính chặt vào nhau, thành một khối không thể tách rời.

10 Nó hắt hơi khiến toả ra ánh sáng,
mắt nó tựa ánh bình minh rạng ngời.

11 Miệng nó phóng ra những ngọn đuốc,
phun muôn ngàn tia lửa.

12 Từ lỗ mũi, khói bốc lên ngùn ngụt,
như chảo sôi sùng sục trên lò.

13 Hơi thở của nó đốt than đỏ rực,
lửa hồng từ miệng nó bốc lên.

14 Sức mạnh nó tụ lại nơi cổ,
kinh hoàng đi trước nó mở đường.

15 Thịt yếm nó dính lại với nhau,

nên rắn chắc, không sao lay chuyển.

16 Tim nó cứng như đá, chắc như phần dưới thót cổ xay.

17 Nó đứng lên, người hùng cũng run sợ, sóng cồn phải rút lui.

18 Có đâm trúng nó, lưỡi gươm cũng không xuyên thủng được,

mũi giáo, mũi lao hay mũi tên cũng thế.

19 Nó coi sắt như rơm, coi đồng như gỗ mục,

20 gặp cung nỏ cũng không chạy trốn, coi đá phóng như thể cọng rơm.

21 Đối với nó, cơn trượng chẳng khác gì rơm rạ, tiếng lao rít chỉ khiến nó mỉm cười.

22 Dưới bụng nó là những mảnh sành nhọn, trên đất bùn, nó duỗi dài như một cái trục lăn.

23 Nó khiến vực sâu sôi lên như nồi nước, làm cho biển cả nên như lò đốt hương.

24 Nó để lại phía sau một luồng ánh sáng, biến vực sâu thành mái đầu bạc.

25 Trên cõi đất này, nó có một không hai, bẩm sinh nó không hề biết sợ.

26 Nó coi khinh những con vật khổng lồ, nó là vua của muôn loài ác thú.

42 1 Ông Gióp thưa với ĐỨC CHÚA :

2 Con biết rằng việc gì Ngài cũng làm được, không có gì Ngài đã định trước mà lại không thành tựu.

3 "Ai là kẻ dám dùng những lời thiếu khôn ngoan hiểu biết

để làm cho kế hoạch của Ta

không còn được rõ ràng minh bạch ?"

Phải, con đã nói dù chẳng hiểu biết gì về những điều kỳ diệu vượt quá sức con.

4 Vậy, xin Ngài lắng nghe, và cho con thưa gửi đôi điều,

con sẽ hỏi và xin Ngài đáp lại.

5 Trước kia, con chỉ được biết về Ngài nhờ người ta nói lại,

nhưng giờ đây, chính mắt con chứng kiến.

6 Vì thế, điều đã nói ra, con xin rút lại,

trên tro bụi, con sắp mình thống hối ăn năn.

7 Sau khi nói những lời ấy với ông Gióp, ĐỨC CHÚA phán với ông Ê-li-phát, người Tê-man : "Ta bực bực nổi giận với ngươi và cả hai người bạn của ngươi nữa, bởi vì các ngươi đã không nói đúng đắn về Ta như Gióp, tôi tớ của Ta. **8** Vậy, bây giờ các ngươi hãy bắt bảy con bò và bảy con cừu, rồi đi gặp Gióp, tôi tớ của Ta. Các ngươi hãy dâng lễ toàn thiêu để cầu cho các ngươi và Gióp, tôi tớ của Ta, sẽ chuyển cầu cho các ngươi. Ta sẽ đoái nhìn nó và sẽ không xử với các ngươi xứng với sự ngu xuẩn của các ngươi, vì các ngươi đã không nói đúng đắn về Ta như Gióp, tôi tớ của Ta." **9** Vậy ông Ê-li-phát người Tê-man, ông Bin-đát người Su-ác và ông Xô-pha người Na-a-mát, đã đi làm những điều ĐỨC CHÚA phán với họ. ĐỨC CHÚA đã đoái nhìn đến ông Gióp.

10 Vậy ĐỨC CHÚA đã khôi phục tài sản cho ông Gióp, khi ông chuyển cầu cho các bạn của mình. ĐỨC CHÚA đã tặng gấp đôi những gì ông Gióp đã có trước kia. **11** Tất cả anh em, chị em ông, tất cả bạn bè cũ lại tìm đến ông ; họ đã cùng ăn bánh trong nhà của ông. Họ chia buồn và an ủi ông về tất cả tai hoạ ĐỨC CHÚA đã giáng xuống trên ông. Mỗi người tặng ông một đồng bạc và một chiếc nhẫn vàng. **12** ĐỨC CHÚA giáng phúc cho những năm cuối đời của ông Gióp nhiều hơn trước kia. Ông có mười bốn ngàn con chiên, sáu ngàn lạc đà, một ngàn đôi bò và một ngàn lừa cái. **13** Ông sinh được bảy con trai và ba con gái. **14** Ông đặt tên cho cô thứ nhất là "Bò Cầu", cô thứ hai là "Hoa Quế" và cô thứ ba là "Phấn Thơm". **15** Trong khắp xứ, người ta không sao tìm được những thiếu nữ xinh đẹp như con gái ông Gióp. Cha của các cô đã chia gia tài cho các cô như cho các anh em trai.

16 Sau đó, ông Gióp còn sống thêm một trăm bốn mươi năm nữa, ông được thấy con cái cháu chắt đến bốn đời. **17** Ông Gióp đã qua đời và tuổi thọ của ông rất cao.